

MAmA

FARNOSTI
AŠÍ
AKTUALITY
ĚSÍČNÍ

ČÍSLO 6/06

Milí farníci,
velikonoční doba vrcholí svatodušními svátky, ve kterých si připomínáme, že Duch Boží, Duch Ježíše Krista, sestoupil na naši zem.

Seslání Ducha svatého apoštolům jenom podtrhuje úžasnou skutečnost Kristova vítězství nad smrtí. Co víc bychom si mohli přát, než právě Ducha obětavé lásky, Ducha pokorné pravdy či Ducha nezištné obětavosti? Ale jde to vůbec ve světě, ve kterém vládne spíše duch násilí a duch lži? O svatodušních svátcích nám Církev více připomíná dary Ducha svatého, které mnozí z nás přijali právě při svátosti břimování. Jsou však pro nás dary Ducha svatého aktuální ještě dnes?

Při mši svaté – bylo to krátce po roce 1989 na pouti v Medugorje – kázal jeden známý farář v den svatodušní slavnosti. Vzpomněl si na svá mladá léta a na zkušenost, kdy se před časem připravoval a přijímal v rodné farnosti svátost břimování. „Tolik jsem se modlil...“ vracel se k dosud živému zážitku, „...a Duch svatý nikde!“

Teprve mnohem později pochopil, že Duch svatý není „automat“, ze kterého něco vypadne, když do něj vhodíme

nějakou munci. Časem se naučil vnímat, že Boží Duch ho stále vede. Někdy po klikatých cestách, někdy i za cenu větší námahy, ale svědomím, že Duch svatý zůstává věrný ve všem, co člověku slíbil. Říká se, že dnešní doba není zvláště nakloněna duchovním hodnotám. A zdá se, že i Duch Boží, byť „plný života a síly“, se v dnešní moderní společnosti těžko prosazuje. „Ještě možná starší lidé“, slýcháváme, „o Bohu něco vědí a Boha respektují!“

Ale co nová generace? Má v sobě Božího Ducha? Dokáže si v dnešním ateistickém a roztržitém světě udržet víru v Boha? Nevymění cenné duchovní hodnoty za něco naprosto pomíjivého a života zbytečného? Následující verše by mohly napovědět, že Boží Duch „má stále chuť“ vstupovat do našeho lidského světa. Tak to alespoň vidí mladí lidé, kteří nedávno přijali svátost břimování v nám blízkých „Moravských Aténách“.

Podobnou touhu po životě v Duchu Ježíše Krista přejí i nám všem.

Ladislav Kozubík, farář

Bířmování

Nervozita,
očekávání,
naděje,
radost,
to vše se skrývá v tom jediném slově.

Holubice usedající na střechu kostela
paprsky svítící na cestu
průvod přicházející k oltář
děti vítající Otce

Boží slovo mluvící k našim srdcím
znamení oleje
Průvodce na cestu životem
naplnění láskou
nové poslání

Duch svatý Tě vede
Vykroč !

(Jana)

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. června – čtvrtek	Památka sv. Justina, mučedníka
3. června – sobota	Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků
4. června – neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
5. června – pondělí	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
11. června – neděle	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
13. června – úterý	Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
15. června – čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNE
19. června – pondělí	Památka sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa
21. června – středa	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
23. června – pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
24. června – sobota	Slavnost NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
28. června – středa	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. června – čtvrtek	Slavnost SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ, hlavních patronů brněnské diecéze

MALÁ KATECHEZE – OHEŇ

Jedním ze symbolů Ducha svatého je oheň. V době civilizací Sumerů a Řeků byl oheň díky dvojitmu účinku – na jedné straně teplo a světlo, na druhé straně působil zkázu – symbolem božského i démonského.

Ve Starém zákoně je oheň oblíbeným obrazem Božího bytí a působení.

I v Novém zákoně se často používá

jako metafora. Oheň vykřesaný z kamene ve velikonoční noci je symbolem toho, který z uzavřeného skalního hrobu slavně vstal. V podobě ohnivých jazyků je oheň symbolem již zmiňovaného Ducha svatého. Může být také obrazem Boží lásky, která vyzařuje ze srdce Ježíšova.

(L.V.)

SVATÝ MĚSÍCE

Alois Gonzaga

Alois Gonzaga se narodil 9. března 1568 na zámku Castiglione u Mantovy v Horní Itálii. Jeho otcem byl hrabě Ferdinand z Gonzagy, který si přál, aby se syn stal válečníkem. Matka ho však vedla ke zbožnosti a bázni Boží.

Ve svých dvanácti letech přijal Alois první svaté přijímání z rukou kardinála Karla Boromejského. Osobnost tohoto světce ho natolik ovlivnila, že se rozhodl vzdát se celého dědictví, které mu jako prvorozenému náleželo, ve prospěch bratra Rudolfa. Sám se rozhodl sloužit pouze Bohu. V svých 17 letech vstoupil sv. Alois do jezuitského řádu, Tovaryšstva Ježíšova. Po dvou letech složil své věčné sliby. Celý jeho další život pak naplňovala teologická studia a péče o těžce nemocné. Když v Římě vypukla těžká morová epidemie, staral se Alois intenzivně o nemocné, rozdával útěchu a snažil se o důstojné pochování zemřelých. Při této službě se nakonec sám nakazil a 21. června v Římě zemřel. Bylo mu teprve 23 let. Sv. Alois Gonzaga zanechal řadu dopi-

sů a spisů, které byly určeny zejména pro mládež. Alois Gonzaga byl svatořečen v roce 1726.

Tento světec je nejčastěji znázorňován jako jezuita v sutaně a s rochetou, někdy jako páže. U sebe mívá lilii, kříž, umrlčí lebku a růženec. Sv. Alois Gonzaga je patronem Mantovy, mládeže, studujících, při volbě povolání, proti moru a proti očním chorobám.

(L.V.)

AKTUALITY Z FARNOSTI

V následujících dnech nás čeká...

- V sobotu 10. června 2006 v 10.00 hod – první svátost smření pro prvokomunikanty
- V neděli 11. června 2006 v 9.30 hod – 1. svaté přijímání

- Ve čtvrtek 15. června 2006 v 18.00 – Slavnost Těla a Krve Páně (po mši svaté průvod Božho Těla)
- V sobotu 17. června 2006 ve 13.00 hod proběhne závěrečná etapa hledání pokladu Jindřich Bzence
- V neděli 28. května 2006 v 15.00 – Společenství pro dříve narozené (na faře)
- Ve čtvrtek 15. června je uzávěrka přihlášek na ministrantskou chaloupku

STŘÍPKY

Setkání mládeže s hlavním představeným Salesiánů Pascuaem Chávezem

V sobotu 13. 5. se v pardubickém salesiánském středisku sešlo kolem půl tisícovky dětí, mladých, Salesiánů a jejich přívrženců z celé republiky (dokonce i z Ostravy:-)).

Dopolední program byl zahájen hlavním organizátorem celé akce Járou Vracovským, byla otevřena výstava o kardinálu a mučedníku Štěpánu Trochtovi, nacvičovala se mexická vlna a tančily se irské tance. Pak už se lidičky rozeběhly do různých dílen. Těch bylo

hned několik: sportovní, diskusní, modlitební s možností svátosti smíření a tvořivostní. Výběr byl opravdu pestrý a každý si našel tu svou. Hlavní program s hlavním představeným začal ve 14 hodin.

Já jsem měla to štěstí Pascuala Cháveza přivítat a po celou dobu taky doprovázet. Musím říct, že na mně ohromně zapůsobil. Byl velice milý, přátelský, ochotný, trpělivý a flexibilní. Osobně se pozdravil se spoustou lidí, tu řekl nějaké slůvko, tam s někým zažertoval.

Oficiální přivítání na pódiu začalo scénkou, ve které Chávez publikum ohromil větou „Nazdar rodino!“ Shromážděná mládež ho přivítala velice vřele. Svou řeč začal tím, že je velice rád, že je tady s námi a že už navštívil nejkrásnější město na světě, tedy Prahu.

Na pódiu ho pak vystřídali dobrovolníci, kteří se chystají na službu nejen do ciziny (Bulharsko, Mexiko, Indie, Afrika). Pokud máte zájem dozvědět se o salesiánském voluntariátu něco víc, podívejte se na www.sdb.cz/dobrovol.

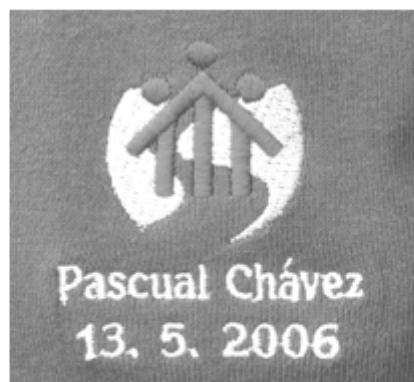
Program zpestřila dobrovolnice Madla, která se před 3 týdny vrátila z půlročního pobytu v Etiopii. Dobrovolníky pak vystřídala skupinka, která si během dopoledne nacvičila scénku na téma rodina. Chávez jejich vystoupení zakončil pár slovy k heslu pro tento rok (*Věnujme zvláštní pozornost rodině, která je kolébkou života a prvním místem, kde se člověk učí být člověkem*). Přítomní mladí měli na Cháveze spoustu otázek a tak odpověděl aspoň na některé z nich (jestli má rád pivo, jaké jsou úkoly Salesiánů pro 21. století, jaké kvality by měl mít člověk pracující s mládeží etc.). Všechny na-prosto překvapil a ohromil, když spolu se svým sekretářem na podiu zazpívali španělskou písničku (a ještě než začali, domluvili si odměnu – pivo, které jsem jim pak taky donesla).

To už byl ale nejvyšší čas na mši svatou, kterou celebroidal biskup Kája Herbst a kázání měl Chávez. Chvilu před mší přestalo pršet, sluníčko svítilo, ptáčci zpívali a schola a my taky a náš zpěv se nesl do oken nejen Pánu Bohu, ale taky okolo bydlicím Pardubákům. Já jsem celou tu dobu cítila přítomnost Pána a bylo úžasné vidět takovou spoustu vysmátých a šťastných tváří všude kolem mě.

Chávez povídal o tom, že co Don Bosko dělal pro hochy a čím pro ně byl, to dělala pro děvčata Marie Dominika Mazzarellová. Že svým dětem říkali, že chtějí, aby byli šťastní nejen teď, ale taky na věčnosti. A aby chom mohli být šťastní teď i na věčnosti, musíme se dívat na svět optimisticky a s úsmě-

vem a musíme se vzdělávat, tak lidsky vzdělávat a učit se být člověkem. No, povídal moc krásně...

Před koncem mše všichni všem děkovali a Chávez dostal perníkovou cha-

loupku a krásný batikovaný omát. Byl z něj opravdu nadšený, vypadal dojatě, moc děkoval a řekl něco takového, že jej možná věnuje papeži a ten v něm pak bude na příštím světovém dni mládeže v Sydney. Taky řekl, že do Čech určitě ještě někdy přijede a že se teď cítí jako Don Bosko, když svým hochům jednou řekl, že jsou zloději jeho srdce...

Toto setkání bylo první akcí svého druhu u nás a myslím, že se vydařilo na jedničku s hvězdičkou. Velký dík patří Járovi Vracovskému, který to všechno vzal na svá bedra a zorganizoval.

Pokud jste tam nebyli, o dost jste přišli. Ale nezoufejte, sám Chávez řekl, že zase přijede, ... ☺

(Pavla Smetanová)

OKÉNKO PRO DĚTI

Tři balonky ztratily v dešti svou barvu. Prostřední vybarvíte zeleně, ten co je vlevo červeně a poslední modře.

Osmisměrka:

Které národy a obyvatelé kterých míst byli při seslání Ducha svatého? Pomůže vám Nový zákon – Skutky apoštolů 2. kapitola. (Pro zjednodušení jsou tvary slov tak, jak jsou napsány v Písmu. Tajenka má 22 písmen)

P	S	V	É	T	I	M	A	L	E
A	É	H	O	D	U	É	C	I	H
M	É	D	O	V	É	V	K	É	A
F	R	Y	G	I	E	O	R	V	É
Y	A	S	I	E	D	B	É	O	N
L	D	T	U	A	A	A	Ť	H	A
I	R	U	P	T	J	R	A	T	H
E	N	P	Á	Y	N	A	N	R	Í
M	A	P	A	N	G	O	É	A	Ř
K	J	U	D	E	J	E	P	P	E

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Maria jako spoluvykupitelka?

Zeptal jsem se jednou svého blízkého člověka, o čem, že mám psát v příspěvku do *Mary*, jelikož toto dílema řeším pokaždé před uzávěrkou nového čísla. Odpověď zněla: „Měli jsme květen, tak o čem asi?“

Maria jako předobraz budoucí slávy, která se uskuteční na nás. Na první pohled velice známý a pochopitelný předpoklad naší víry, ale může skrývat nejedno úskalí.

Zdá se, že soupodstatnost Krista s Otcem v nebesích zaručovala úspěch pozemského poslání Syna Božího. U Panny Marie byl tento úspěch podmíněn vnější příčinou – působením Boží milosti (srov. Lk 1,28.35). Maria tak nebyla rovna Bohu, zato její podoba k Božimu obrazu byla nejbližší ze

všech stvořených bytostí. Na Marii se tak odehrává předobraz událostí, které nás čekají jako odměna za naši víru. Maria nás však vždy a

zákonitě předchází, a to díky své mnohem dokonalejší víře, než jakou máme my. Ačkoli Maria bývá někdy novou teologií nazývána spoluvykupitelkou, je zřejmé, že tato její funkce je kvalitativně jiného druhu než funkce

prostředníka
a vykupitele

Bohočlověka
(RAHNER, K. a VORGRIMLER, H., *Teologický slovník*, Praha: Zvon 1996, s.168.).

Je tedy zřejmá jistá rozdílnost, ale také nerozlučnost Ježíše a Marie v dějinách spásy. Svatost, která je vyzařována Pannou Marií, jakožto prostřednicí, je krásou dokonalosti záře, která pochází od Krista. Obrazně řečeno, pokud tedy nějaká záře z Marie vystupuje, pak je to Kristus, který stojí za ní.

Bůh si předem vyvolil mladou dívku z Palestiny, kterou před početím uzpůsobil nejen osobnostně tak, aby byla disponována k svobodnému přijetí poslušnosti Bohu, ale aby nebyla vůbec podrobena nezřízené žádostivosti, které podléháme čas od času všichni. Byla to příprava na příchod Syna Božího na tento svět, příchod zcela normální cestou, jakou přicházejí na svět všichni lidé s jedinou výjimkou, že se na Marii nevztahovalo utrpení spojené s příchodem nového člověka na svět (srov. Gn 3, 16), a proto při porodu zůstala pannou. Přes tyto její kvality a výsady, které zasluhují zvláštní úctu všech pokolení (srov. Lk 1, 48), ji v žádném případě nepřísluší kult klanění jako jejímu synu (RAHNER, K. a VORGRIMLER, H., *Teologický slovník*, Praha: Zvon 1996, s.168.).

(I.K.)

RECEPTÁŘ

V našem receptáři začínáme zveřejňovat osvědčené a vyzkoušené recepty a raďy třebovických farníků. Kolik jich bude a jaké budou? To záleží na nás všech. Nenechávejte si vše jen pro sebe. Máte možnost sdělit všem čtenářům své zkušenosti. Příspěvky mohou být psané rukou, psacím strojem anebo zasílané přímo elektronicky.

Masové zeleninové rolády

Masová hmota:

1 kg mletého vepřového masa (½ kg bůčku, ½ kg plecka), 1 polévková lžice vejety (nebo jen sůl a pepř), 2 dcl mléka

Všechny ingredience dobře promícháme a necháme uležet v ledničce 4 – 12 hodin.

Náplň pro 2 rolády :

1 polévková lžice tuku (sádla), 1 cibule, hořčice, 40 dkg dietního salámu, 6 vajec, 1 sterilovaná zelenina (Moravanka, Slezanka nebo jiná)

Před pečením rozdělíme hmotu na 2 poloviny pro 2 rolády. Rozstříhneme 3 igelitové sáčky a namažeme z jedné strany olejem. Na 2 igelity položíme

masovou hmotu, postupně položíme třetí igelit a válečkem rozválíme na tloušťku 6-10 mm (rozměr asi 35×35 cm). Vrchní igelit sundáme, nožem upravíme okraje hmoty (zarovnáme), plát potřeme hořčicí (jen do 2/3, tzn. neroztíráme hořčicí až k okrajům), po celé ploše naklademe 20 dkg nakrájeného salámu a rozetřeme polovinu vaječiny se zeleninou (sádlo a nakrájenou cibuli zpěníme, přidáme vejce a do prochládlé vaječiny vmícháme jemně nakrájenou zeleninu (zeleninu dáváme bez nálevu). Totéž uděláme i s druhým plátem. Pak pomocí igelitu stočíme, igelit odstraníme, vložíme do pekáče a trochu podlijeme vodou. Pečeme přikryté asi 1 hodinu, odkryté pak asi ještě ½ hodiny.

(M.D.)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fAmosti

vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice

V Mešnicku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice

Tel.: +420 596 964 942

<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: L. Volný, e-mail: volny@volny.cz

Náklady na výrobu a tisk jsou 5,- Kč

Uzávěrka příštího čísla je 15. 6. 2006